

„WOLNE SŁOWO”

Tygodnik społeczny, polityczny, literacki i naukowy pod redakcją
leo Belmonta.

Wychodziło od dn. 1 Grudnia 1907 roku, zawieszone na czas trwania stanu wojennego w dniu 19 Czerwca 1908 roku, wraz z konfiskatą № 28—29. Wskrzeszone 1 Listopada 1908 roku, zawieszone ponownie w dn. 23 kwietnia 1908 r. przez wysłanie redaktora za № 54—55 za granicę. Wychodzi ponownie od 1 Listopada 1909 r. Wyszło do dn. 14 Marca 75 numerów.

ZA TRZY RUBLE BLIZKO TYSIĄC STRONIC!

Chcąc uprzystępnąć czytelnikom nabycie poprzednich numerów „Wolnego Słowa” Administracja wyprzedaje roczniki (52 numery wraz dodatkami, mieszczącymi nowele i poezję) po Rs. 3 (trzy). Za przesyłkę pocztową dopłata kop. 50! Za №№ 56—63 (wł. do 1 Stycznia 1910 r.) dopłata Rs. 1.

Ilość zamówień ograniczona, więc tylko wcześniejsze będą zadowolnione!

Treść numerów.

UWAGA: Wszystkie artykuły niepodpisane — pióra redaktora.

№ 1 „Wolnego Słowa” zawiera między innymi artykuły: „Najukochańszy publicysta polski”, „Dzieje grzechu Nowej Gazety”, „Przygrywka poselska na fujarce p. Dmowskiego”, „La chambre introuvable”, „Epizod z wojny 1831 r.” itd.

№ 2 „Wyspiańskiemu — pozgonne”, „Zakrzyczana przyszłość”, „Wstępna kartka przez prof. Radlińskiego”, „Tęsknota moja” Leona Rygiera, „Z nie-dawnych wspomnień” prof. Baudouina de Courtenay’a”, „W sieci tragicznych błędów” (początek), „Na strażnicy” (w Bramie) i t. d.

№ 3 „Kto wymyślił hasło autonomii?” przez Leo Belmonta, „Pod hasłem bojkotu” Izy Moszczeńskiej, „Wiatr” A. Szczęsnego, „Propozycje” Wacława Nałkowskiego, „W sieci tragicznych błędów” (Synagoga pedecka w Łodzi).

№ 1, 2, 3. „Zarathustra-Nietzsche”. Konferencja Leo Belmonta.

№ 4 „Wolnego Słowa” zawiera artykuły: „Zamknięta Macierz” Leo Belmonta. „W sieci tragicznych błędów”—c. d. (To czego czynić nie wolno. Czego Żydzi nie wiedzieli. Żydom asymilowanym—gorzka prawda). „Mojemu dziecku” Hality Miłkowskiej. List otwarty Jakóba Lewkowicza o sprawozdawcach odczytowych.

W dodatkach wyszły: Nowelka „List do uroczej wdówki”. Satyrka „Czar-no-zielony pies, czyli Potęga prasy Warszawskiej”.

№ 5. Handel z Niemcami zerwany! Na gwiazdce u pp. Cohn. Wyroki Sankiulotów pr. B. de Courtenay’a. Legenda o czapce frygijskiej „Przeglądu Porannego”. Leutholda epistole przekł. Nawrockiego. Samobójstwo Pedecyi. Wizja. Dnie i noce. Niel (poezje)

№ 6. Sądawka procesu Wyborskiego. Idea prawa. Bajeczka o tem, jak cenzor stawał się liberalny, dziennikarz stawał się tchórzliwy, a czytelnik stawał się płaski. Mamon. Kobieta w społecznych ruchach Rosyi. Przemilczana książka. Zła wola. Znaczenie manifestu. Mała gaża sprawozdawców odczytowych.

№ 7. Żywa-umarka. Nasza opinia publiczna. Konstanty Balmont. Z księgi symbolów. Chybiony feljeton. Niewolnice telefonów. Filozofja pieniądza. „Do” poezje Mileny K. Żydzi w płomieniach pieśni. Zbrodnia Gutenberga.

№ 8. Skandal w przyzwoitym salonie literatury polskiej („Dzieje grzechu” Żeromskiego). Literatura polska Janusza Korczaka. Burżuazyjne serce. Zemsta

bogów pogańskich (Judaica). W sieci tragicznych błędów (Pierwszy odruch duszy narodowej). Niewolnice telefonu. Kapitał szwedzki a praca polska. „Na turnie bym się darł” S. Stasiaka. Z pieśni Heinego.

№ 9. Rozporządzenie władzy. Cień brukowego oficera (sprawa Stawecki contra Osuchowski). „O dziejach grzechu” Żeromskiego c. d. Kotarbiński i policja austriacka. Komentarze Jeleńskiego do ewangelii. Czego? wiersz Gembickiego. Żydzi w płomieniach pieśni. Kłótnia. Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego. Trudne zadanie polityczne. Pożegnanie Hektora i Andromachy. Co sycza gadziny i co mówią ludzie o „Wolnem Słowie”. W dodatku № 5–9. Stracona iluzja, czyli historia pocałunku, którego nie było.

№ 10. Na odwachu Aleksandrowskim w Cytadeli (Śród milczenia tajemnic. Kultura wisząca w powietrzu. Zapomniany manifest i t. d.) O „bohaterstwie siedzącym”. Do słońca J. Iwańskiego. Śmiech A. Szczęsnego. Jak się idzie do sławy. Żydzi. Griegu wstań! W lesie czcionek. Ze świata esperanckiego. Epigramaty klasyczne i modernistyczne. „Walka cudów”—nowela.

№ 11. Z rosyjskiego Parnasu (Ojciec nasz Fofanowa. Przebaczać wrogom Miedwiedziowa). Z rozmów Cytadeli. O sercu filistra. Jak Gomulicki wydarł sobie oczy. Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego. Zawodowa tajemnica lekarska. Żydzi w płomieniach pieśni. Martyrologia esperanta. Nauki moralne. Szanuj indywidualność, Bądź sobą. Wszechpartyjna rodzina.

№ 12. Artykuł wstępny umarł. Poważny artykuł. Interview z koniem tramwajowym. Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego. Kłopoty p. Leopolda Méyeta. Żydzi w płomieniach pieśni. Zwątpienie. J. Garlikowskiego. Spektakl. Bolesława Szyszkowskiego. Obrażający ukłon Gawalewicza. Cenzor moralności. Szerlok Holmes w Warszawie.

№ 13. Przyszłość cywilizacji — Leo Belmonta. Dlaczego zecer uderzył mnie w głowę kasztą drukarską. List do bankiera Goldfressera. Co będzie po rozstrzelaniu. W sieci tragicznych błędów (Wymowa instynktu). Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego. Tworzący się Syon. Ostatni promień — S. Stasiaka. List otwarty do redaktora „Pochodni”. Szerlok Holmes w Warszawie.

№ 14. ZAŁOBNY KARNAWAŁ. Leo Belmonta. Żydzi w płomieniach pieśni: II Niezrozumiane proroctwo. Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego. Pałace nędzy i pałace prawdy: I. Uosobiona kwestja żydowska i generalski deńszczyk. W sieci tragicznych błędów. Narodowo-demokratyczna taktyka w pertraktacjach socjalistycznych. Ukłon socjal-rewolucjonisty rosyjskiego przed politycznością polską. O tajemniczości niektórych tajemnic: List dr. Zygmunta Kramsztyka. Na marginesie tego listu—uwagi. Zawodowa tajemnica adwokacka. Konstrukcje tajemnic zawodowych. Nauki moralne: Kochaj prawdę. Bądź skromny. W dodatku: Szerlok Holmes w Warszawie.

№ 15 „Wolnego Słowa” zawiera między innymi artykuły: „Rekord pokory” Izy Moszczeńskiej. Pałace prawdy i pałace nędzy. Na marginesach wyroku na wyrok w sprawie Dobrodzickiej. Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego (c. d.). Rewizja—humoreska. Nad pogrzebową urną. W sieci tragicznych błędów. Nie warto było aresztować. Na Imatrze. Z notatek publicysty.

№ 16. 111,000 rubli na biednych! (poświęcone łaskawej uwadze „Kurjera Warszawskiego” i całej prasy). Kobieta jako ofiara i bojowniczka w ruchach wolnościowych.—Odczyt Leo Belmonta. Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego (c. d.). „Prostak” Berangera. Solidarno-niesolidarny zamęt pojęć. Na gruncie sprawy robotniczej, czyli stracone zachody miłości pedeckiej. Rana kwestyi agrarnej, czyli w wąwozach myśli endeckiej i pedeckiej. „Dom pusty” sonet M. K. Pałace prawdy. Epilog-synteza. Jeszcze o tajemnicy lekarskiej: a) List wtóry D-ra Z. Kramsztyka. b) Dom bez drzew. W dodatku: Jedna scena z tragedji polskich (Polska nad przepaścią) Leo Belmonta.

№ 17. Duma, z której nikt nie jest zadowolony. W sieci tragicznych błędów. Na gruncie kwestyi żydowskiej. Polityka „wolnej ręki” i polityka „siły”. Stanowisko autonomii polskiej. Fatum w „Kłatwie” Wyspiańskiego. Lęk odpowiedzialności. Mój terror. Sen Nabuchodonozora: Posąg religii. List p. Leona Lichtenbauma. O co chodzi. „Zabijaj” i „nie zabijaj”. To Pan Bóg. Bóg Pr-

saków. W mrowisku ludzkim. „Zazdrość“ (wiersz). Nauki moralne dla literatów. Dodatek: Jedna scena z tragedji polskich (Polska nad przepaścią, c. d.) Leo Belmonta.

№ 18. Przesłanki do wskazań politycznych Krwią sklejeni — sjamscy bracia Słowianie. Sen Nabuchodonozora. Tolerancja praśnikowa. Honorowe prawo obrzezania. Depcące miłowanie. Zabita rzeźba. Wszechświatowy sabat. Wyborna zdechlina. Kobieta, jako ofiara i bojowniczka w ruchach wolnościowych. „Bolesław Śmiały“ Wyspiańskiego — jako arcydzieło nonsensu, Leo Belmonta. „Z mroków życia“ J. Iwańskiego. „Gdyby można“ Garlikowskiego. Z nietłomaczonych pieśni Heinego. Satyry i t. d.

№ 19. Rząd nie miał słuszości. Krwią sklejeni sjamscy bracia Słowianie (c. d.). O, włosy kobiece! Pogadanki popularno-naukowe. O gadającej lampie, świetlnej telefonii i telegrafii promienistej, przez elektroinżyniera Henryka Rabinowicza. Kobieta, jako ofiara i bojowniczka w ruchach wolnościowych (c. d.). Żydzi w płomieniach pieśni. Pieśń o pogromie Bialika i t. d.

№ 20. Narodziny polskiego patryotyzmu w XIX wieku. Kobieta, jako ofiara i bojowniczka w ruchach wolnościowych (c. d.). Pani Roland i Karolina Corday na drogach do gilotyny. Żydzi w płomieniach pieśni. „Pluskwy“ — obrazek satyryczny. Czy śmierzdel amerykański powinien śmierzdzieć? Szkic do poważnej humoreski Leo Belmonta. „Na marginesach życia“. „Rosyjski Bóg“ Wiaziemskiego „Kabała“ M. Klonowskiej i t. d.

№ 21. Wskazania polityczne. (Kwestja polsko-rosyjska). Ludzie, którzy przyjdą. Obawy Rusa i marzenia Lecha. Bez marzeń! — dlaczego? Rdza na patryotyzmie. Do „pogromców“ interesu proletarjackiego. Dziejowy mózg. Tęcza przyszłości. Krasomówstwo wojny Japońskiej. Co mówi łoskot krwawych fal historycznego oceanu. Konkluzje. W ogniu współczesnej satyry. Zbrodnia fanaberyi. O, gdyby mi wolno było o tem nie pisać! Czerwono-biały skandal w uniwersytecie. Strzelnica z piersi namiestnika. Pochód uciśnionych i t. d.

№ 22. Kwestje taktyki politycznej. Z rozważań nad religią a etyką. Rozmowa z Lucyferem. Leo Belmonta. „Najnieszcześniejszy naród“ Izzy Moszczeńskiej. Kobieta, jako ofiara i bojowniczka ruchów wolnościowych. Emilja Plater, Wanda i Olga Walewska, a ks. Trubecka i Wołkońska. Kobiety rewolucji rosyjskiej: Wiara Zasulicz, Zofia Perowska, Zofia Bardina przed sądem. Samobójczynie i t. d. Najgrubszy mur: Panteon i Tygodnik Ilustrowany. Kiedy w Honolulu była cenzura. Na marginesach życia. Przegląd filozoficzny. Wolnomysłwicy w policyi. W dodatku: Nero czyli niespodzianka zagrobowa, humoreska Leo Belmonta.

№ 23. Kwestje taktyki politycznej. Polowanie na niedźwiedzia, L. Belmonta. Najnieszcześniejszy naród, Izzy Moszczeńskiej (c. d.). Czy Baudouin de Courtenay ma „petersburski katar“? Z cyklu „Na szczycie“ H. Wrońskiego. List otwarty śmierzdela amerykańskiego. Buntowanie kobiet. Czy podłość i idjotyzm wolno nazywać po imieniu? W dodatku: „Kłatwy ghetta“ (po śmierci Majmonidesa) poemat L. Belmonta.

№ 24. Kwestje taktyki politycznej. Rosyjski okręt i polska szalupa. Trochę pokrzyw na mogiłę Licińskiego. Zwarjowany prelegent. „Niech umrę“ wiersz Dobrolubowa. Błędy, z których czas się poprawić (do albumu „Gońca“) „Całowałem“ wiersz Grekowa. Przyczynek do historii cenzury. Cenzor, wstrzymujący topnienie lodów na biegunie. Cenzor, ratujący nas przed grzechem sodomskim. Cenzura w szatach siostry miłosierdzia. Zwycięstwo cenzury. List hr. Zyzia w sprawie wyścigów i t. d.

№ 25. KUKURYKU czy KIKERIKI. Satyra religijna poświęcona fanatykom wszystkich wyznań i sekt. Leo Belmonta. Powtórzenie, wiersz typograficzny Leo Belmonta. Nieprawomyślne piosenki z Berangera.

№ 26. ZMORA ŻYCIA. Nowela filozoficzna Leo Belmonta.

№ 27. PEER GYNT — Ibsena: Konferencja Leo Belmonta, wygłoszona w Filharmonii przed symfonią Griega i sceny z poematu: I. Nastrój poranny. II. Śmierć Aazy. III. Taniec Anitry. IV. W Egipcie. V. Nocą w spustoszonej lesie. VI. Powrót Peer Gynta. Óraz pieśń Solvejgi.

 Pieśń Solvejgi (do której Grieg napisał muzykę) winna zajmować miejsce pomiędzy sceną N. IV a sceną N. V, a nie w końcu, jak w № 27.

W sieciach sprzeczności (In Controversiis) poemat Belmonta

№ 28 i 29 (podwójny). RATUSZOWE WIEZIENIE I OCHRANA. (Dokumenty ludzkie współczesne).

 W tym numerze ustęp na stronie 19 od słów: *Cherchez la femme* do końca rozdziałku przedstawiono błędnie; powinien on znajdować się na str. 17, jako zakończenie rozdziałku: „Partja talmudystów i metafizyków“

№ 30 i 31. Utwory Belmonta: Łazarzu, wstań! W promieniach łaski. Warszawa w kinematografii. (Apatja i geszeft, „Wolna miłość“). Komentarz do aktu obrzezania po śmierci „Dwie jedyne“ polskie racje stanu. Ginące sny. Tragedja Szecha. Proces ogółu polskiego z poczęcia w XIX wieku. Nowa bajka z tysiąca i jednej nocy. O powolnem rozwijaniu się uczucia prawa Zbrodniarze (fantazja). Słońce (nowela). Poezje satyryczne i t. d.

№ 32 i 33 L. Belmonta: *Moi mistrze. Czy istnieje drugie życie?* (Morga warszawska). Warszawa w kinematografie. (Recenzenci na stanowisku. Zakazane całusy). Rozwodowy proces ogółu polskiego z poezją. Nadszpiewana satyryczka (Misterjum) Państwo anarchistyczne. Odważny redaktor warszawski. Pierwsza rozmowa Sokratesa z Niedowiarkosem o języku Esperanto. Żale Wilhelma. Wyklęty Asz. Eleum ricini. Fabrykant, który nigdy nie wyzyskiwał robotników (satyra). Dwie racje względem żydów i t. d.

№ 34 i 35. L. Belmonta: *Mój Bóg. Myśli zakute w Heksametry. Piasek filozoficzny* prof. Lutosławskiego. Proces ogółu polskiego z poezją. Portrety symboliczne poetów polskich: Mickiewicz, Słowacki, Krasiński. Przedmowa do esperanckiego przekładu „Aspazyi”. Dwie wyspy i „Ruki w wierch”. Dlaczego Krzywoszewski wyzwał na pojedynek Laskowskiego. Ostateczny rozłam w partii postępowo-demokratycznej. Drzwi wyważone, które trzeba wywalać armatą. Bajka o śmierci postępowego redaktora. Kurz Chabielski. O noszeniu laski dwa artykuły. Bywa i taka wolna miłość. Do ratusza. Promienie Roentgena, nowela z tragedii życia.

№ 36 i 37. L. Belmonta: *Chrystus i Judasz, czyli zagadnienie dobra i zła. Kościół i prawo radjacyi. Pierwszy numer „Dnia”*. (Stworzenie „Dnia”. Niepoświęcony automobil) Askenazy, jako książę Adam Czartoryski Kilka uwag przelotnych z powodu „neoslawizmu” i „neopolonizmu” *Prof. de Courtenay’a*. Turgeniew o starym słowianofilstwie. Gorbunow-humorysta. Aeronauta. Cen-zor i karykatura. Aforyzmy. Odkrycie policyjne (nowela z tragedii życia).

№ 38 i 39. Chrystus i Judasz. Odczyt L. Belmonta. Chore stronictwo — przez J. Kurnatowskiego. P. Z. P — postscriptum redakcyi. Tragizm zakładów dla umysłowo-chorych — przez d-ra Adama Wizła. Wrażenia z Poznania — przez prof. Baudouin de Courteny’a. W dodatku: Świętokradztwo. Opowieść Leo Belmonta.

№ 40 i 41. Zawiera: *Fatum*; do obr. Wawrzeńckiego. Pamięci Messyny. Kwestja żydowska. Ideowy przewrót w IV wieku (z dzieła o Spinozie) przez prof. I. Radlińskiego. O majaczeniach. przez J. Wascercuga. Nowator (do obrazu Wawrzeńckiego. Odmieniec; przez Konstantego Belmonta. Policjanci ducha (Jeleński, Jeske-Choiński etc.) Jak żydzi poplamili słońce i jak Jeleński został antysemitą. Tajemnica ślepo-głuchoniemej (Heleny Keller). Zamiast prospektu.

Kwestja żydowska. №№ 40, 41, 48—49, 56—57 i 58—59.

№ 42/43. Walka i spokój. Siła i rozum. Do mojej ziemi, sonety przez H. Wrońskiego. Pan Dmowski odkrywa wielką próżnię. „Halt du’s pysk”, Gilotyna pracuje przez Jerzego Huzarskiego. Zagadka „trefu i koszeru”. O tej zimnej kochance. O „Wyzwaniu” przez E. Czekalskiego. Wstydlivość prostytutki. W świetle dnia. Zapomnienie. Bajka o kominiarzu. Pojedynek. Ane-gdotka i żydzi.

Krytyka impresjonistyczna. *Juljusz Lemaitre* o Zoli, Geoges Sand. Bourget’cie, W. Hugo i in-nych, w №№ 42-43, 44-45, 46-47, 48-49, 50-51, 52-53, 54-55.

№ 44/45. Na wulkanie przez J. Huzarskiego. Dogmat przez J. Wascercuga. Na marginesach teorii poznania. Hołd kinematografowi. Poszanowanie sukni duchownej przez *Diversi*. Kaifa-szowe sądy. List do tłumacza Oniegina, *Czesława Jankowskiego*. Czesławowi. Kronika fantastycz-no-realna. Kapelmistrz a orkiestra *Frankowskiego*.

№ 46/47. Kopia rzeźb Wittiga. W kogo oni wierzą? *Antoniego Szecha*. Szaleniec — O. Mi-rbeau. List *Azefa do wszystkich*. Na szczycie tragizmu. O fundamentach prasy. Nadzwyczajni postępowcy, *Kurnatowskiego*. Wypadek w kulturze polskiej. Harmonia przedustawna. Szpital żydowski — *Heinego*. *Teoria sztuki Przybyszewskiego*.

№ 48/49. Kopia obrazu *Wasilkowskiego*. „Anioł pokoju”. Nadzwyczajny interview: *Borow-ska i Brzozowski*. Zabójstwo *Miłosza* i t. d. Kobieta w religiach — odczyt *Wascercuga* *W kwestyi żydowskiej* — uwagi: Z teorii radykalizmu — *Kurnatowskiego*. Bez echa, wiersz *Staniszewskiego*. Najgłupsza matka na świecie. Opowieść prostytutki — nowela. Jak trudno żyć!...

№ 50/51. Na marginesach — garść drobiazgów. Dwie dziewice. Cisza przed burzą — *Hu-zarskiego*. Kobieta w religiach — J. Wascercuga. Z teorii radykalizmu — J. Kurnatowskiego. Zwy-cięstwo Sokratesa. Tajemnice odczytowe. „Kraj” dostanie autonomię. Przeszedł przez piekło. Argument *Mojżesza* — poezje.

№ 52/53. *Łabędzie pieśń Redaktora gazety „Nowoje Wremia”*. List otwarty Suworyna w kwestyi: czy Rosja może się stać *Kostromską gubernią?* O profanacji grobów chrześcijańskich. W obro-nie godności literatów-dziennikarzy. O karaluchach w prasie. Umierający bankier, nowela eko-nomiczno-polityczna. Jak zmałał *Jehowa* — jak urosł człowiek. *Hiob*. Konkurs teatralny. Za-czarowane koło logiczne. Konstytucja u nas (klisza).

№ 54/55. Z rozmyślań *Mereżkowskiego* na dzień *Zmartwychwstania*. O punkt oparcia — *Kurnatowskiego*. Ogród udręczeń. *Mirbeau*. Ecce homo *Nietzschego*. Z powodu zniesienia ochro-ny nadzwyczajnej. Ostatnia *mohikanka* rewolucji — fantazja psychologiczna.